केन 'अम्भो याचितं भूपाद् इत्य् उच्चैस् तत्र स ब्रुवन्,
मया याचितम् इत्य् एवम् अशृणोद् वाचम् एकतः । 137
गत्वा तदनुसारेण निकटस्थं चितानलं
ददर्श तत्र शूलाग्रे विद्धं कंचित् स पूरुषं । 138
अधश् च तस्य रुदन्तीं सदलंकारभूषितां
अदृष्टपूर्वां सर्वाङ्गसुन्दरीं स्त्रियम् ऐक्षत । 139
कृष्णपक्षपरिक्षीणे गते ऽस्तं रजनीपतौ
चितार्चाय तद्रश्मिरम्यां रात्रिम् इव 'आगतां । 140
का त्वम् अम्ब, कथं च 'इह रुदत्य् एवम् असि स्थिता,
इति पृष्टा च सा तेन योषिद् एवं तम् अब्रवीत् । 141
अस्य 'अहं शूलविद्धस्य भार्या विगतलक्षणा
निश्चिताशा स्थिता 'अस्मि 'इह चितारोहे सह 'अमुना । 142
कंचित् कालं प्रतीक्षे च प्राणानाम् अस्य निष्क्रमं,
तृतीये ऽह्नि गते ऽप्य् अद्य यात्य् एतस्य हि न 'असवः । 143
याचते च मुहुस् तोयम् आनीतं च मया 'इह तत्,
किंत्व् अहं न 'उन्नते शूले प्राप्नोम्य् अस्य मुखं सखे । 144
इति तस्या वचः श्रुत्वा स प्रवीरो ऽप्य् उवाच तां,
इदं त्व् अस्य नृपेन 'अपि हस्ते मे प्रेषितं जलं । 145
तन् मे पृष्ठे पदं दत्वा देह्य् एतस्य तद् आनने,
न परस्पर्शमात्रं हि स्त्रीणाम् आपदि दूषणं । 146

Digitized by Google